

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Ustawa z dnia o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO:	Dyrektywa 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego¹

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Obowiązek wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu ustawy
Art. 1	<p>Przedmiot i zakres</p> <p>Art. 1. Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalny zestaw reguł określających ponowne wykorzystywanie oraz praktyczne środki ułatwiające ponowne wykorzystywanie istniejących dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego Państw Członkowskich.</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:</p> <p>a) dokumentów, których wydawanie jest działalnością leżącą poza zakresem zadań publicznych zainteresowanych organów sektora publicznego określonych prawem lub innymi wiążącymi zasadami w państwie członkowskim lub, w przypadku braku takich zasad, określonych zgodnie z powszechną praktyką administracyjną w zainteresowanym państwie członkowskim, o ile zakres zadań publicznych jest przejrzysty i podlega przeglądowi;</p> <p>b) dokumentów, do których prawa własności intelektualnej należą do osób trzecich;</p> <p>c) dokumentów wyłączonych z dostępu na podstawie systemów dostępu Państw Członkowskich, również ze względu na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ochronę bezpieczeństwa narodowego (tj. bezpieczeństwa państwa), obronność lub bezpieczeństwo publiczne, 	<p>N</p> <p>T</p>	Art. 3	<p>Art. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego będącej w posiadaniu:</p> <p>1) jednostek publicznej radiofonii i telewizji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.) oraz Polskiej Agencji Prasowej S.A.,</p> <p>2) państwowych instytucji kultury, samorządowych instytucji kultury oraz innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406, z późn. zm.), z wyjątkiem muzeów państwowych i muzeów samorządowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2012 r. poz. 987), bibliotek publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 i 908 oraz z 2013 r. poz. 829), a także archiwów tworzących państwową sieć archiwalną oraz innych jednostek organizacyjnych prowadzących działalność archiwalną w zakresie państwowego zasobu archiwalnego w rozumieniu art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym</p>

¹ Zmieniona dyrektywą 2013/37/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego

	wtedy, kiedy są zgodne z przepisami umów międzynarodowych w sprawie ochrony praw własności intelektualnej, w szczególności Konwencji berneńskiej i Porozumienia TRIPS.			<p>w posiadaniu podmiotu zobowiązanego, o ile ich właściciele umownie wyłączyli możliwość ich udostępniania lub przekazywania w całości lub w określonym zakresie;</p> <p>3) do których prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.), prawa do baz danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.), prawa do odmian roślin w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300, z późn. zm.) lub prawa własności przemysłowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410) przysługują podmiotom innym niż podmioty zobowiązane;</p> <p>4) będących w posiadaniu muzeów państwowych, muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, bibliotek naukowych lub archiwów, w przypadku gdy pierwotnym właścicielem autorskich praw majątkowych lub praw pokrewnych były podmioty inne niż podmioty zobowiązane, a czas trwania tych praw nie wygasł.</p>
Art. 2	<p style="text-align: center;">Definicje</p> <p>Art. 2. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) „organ sektora publicznego” oznacza państwowe, regionalne lub lokalne władze, podmioty prawa publicznego oraz stowarzyszenia utworzone przez jedną lub kilka takich władz albo jeden lub kilka takich podmiotów prawa publicznego;</p> <p>2) „podmiot prawa publicznego” oznacza jakikolwiek organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ustanowiony w szczególnym celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym, który nie ma charakteru przemysłowego lub handlowego; oraz b) posiadający osobowość prawną; oraz c) finansowany w przeważającej części przez państwo, władze regionalne lub lokalne czy też inne podmioty prawa publicznego; lub jeżeli jego zarząd podlega nadzorowi ze strony tych podmiotów; lub jeżeli ponad połowę składu jego organu administracji, zarządu lub nadzoru stanowią osoby mianowane przez państwo, władze regionalne lub lokalne lub inne podmioty prawa publicznego; <p>3) „dokument” oznacza:</p>	T	Art. 2 ust. 3	<p>3. Podmiotami, które udostępniają lub przekazują informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, zwanymi dalej „podmiotami zobowiązanymi”, są:</p> <p>1) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.);</p> <p>2) inne niż określone w pkt 1 państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej;</p> <p>3) inne niż określone w pkt 1 osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 1 i 2, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio albo pośrednio przez inny podmiot:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) finansują je w ponad 50% lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego; <p>4) związki podmiotów, o których mowa w pkt 1–3.</p>

	<p>a) jakąkolwiek treść niezależnie od zastosowanego nośnika (zapisaną na papierze lub zapisaną w formie elektronicznej lub zarejestrowaną w formie dźwiękowej, wizualnej albo audiowizualnej);</p> <p>b) każdą część tej treści;</p> <p>4) „ponowne wykorzystywanie” oznacza wykorzystywanie przez osoby fizyczne lub prawne dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż ich pierwotne przeznaczenie w ramach zadań publicznych, dla których te dokumenty zostały wyprodukowane. Ponownym wykorzystywaniem nie jest wymiana dokumentów między organami sektora publicznego wyłącznie w wykonaniu ich zadań publicznych;</p> <p>5) „dane osobowe” oznacza dane, których definicję przedstawiono w art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE.</p> <p>6) „format przeznaczony do odczytu komputerowego” oznacza format pliku zorganizowany tak, aby aplikacje komputerowe mogły łatwo zidentyfikować, rozpoznać i uzyskać określone dane, w tym poszczególne stwierdzenia faktów, i ich wewnętrzną strukturę;</p> <p>7) „format otwarty” oznacza format pliku, który nie jest powiązany z platformą oraz jest udostępniany obywatelom bez żadnych ograniczeń, które utrudniałyby ponowne wykorzystywanie dokumentów;</p> <p>8) „otwarty standard formalny” oznacza standard określony w formie pisemnej, wyszczególniający specyfikacje wymogów dotyczących sposobu zapewnienia interoperacyjności oprogramowania;</p> <p>9) „uniwersytet” oznacza jakikolwiek organ sektora publicznego, który oferuje kształcenie na poziomie wyższym zakończone uzyskaniem stopnia naukowego.</p>		<p>Art. 2 ust. 1</p> <p>Art. 2 ust. 2</p> <p>Art. 7 ust. 2</p> <p>Art. 10 ust. 1</p>	<p>1. Przez informację sektora publicznego należy rozumieć każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia (w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej), będącą w posiadaniu podmiotów, które udostępniają lub przekazują tę informację w celu ponownego wykorzystywania.</p> <p>2. Przez ponowne wykorzystywanie należy rozumieć wykorzystywanie przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, zwane dalej „użytkownikami”, informacji sektora publicznego, w celach komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż pierwotny publiczny cel, dla którego informacja została wytworzona.</p> <p>2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182 i 1662).</p> <p>1. Podmioty zobowiązane, które udostępniają lub przekazują informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych, są obowiązane do stosowania formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, jeżeli to możliwe w formacie przeznaczonym do odczytu maszynowego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2015 r. poz. ...).</p>
Art. 3	<p style="text-align: center;">Zasada ogólna</p> <p>Art. 3.1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2, Państwa Członkowskie zapewniają możliwość ponownego wykorzystywania dokumentów, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie zgodnie z art. 1, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych zgodnie z warunkami określonymi</p>	<p style="text-align: center;">T</p> <p style="text-align: center;">N</p>	<p>Art. 2 ust. 2; Art. 3 pkt 2;</p> <p>Art. 5</p>	<p>j.w.</p> <p>Art. 5. Każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego:</p> <p>1) udostępnionych w systemie teleinformatycznym, a w szczególności na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu</p>

	<p>w rozdziałach III i IV.</p> <p>2. W przypadku dokumentów, do których prawa własności intelektualnej posiadają biblioteki, w tym biblioteki uniwersyteckie, muzea i archiwa, Państwa Członkowskie zapewniają – w sytuacji gdy dozwolone jest ponowne wykorzystywanie takich dokumentów – możliwość ponownego wykorzystywania tych dokumentów do celów komercyjnych lub niekomercyjnych zgodnie z warunkami określonymi w rozdziałach III i IV.</p>			<p>zobowiązanego lub w centralnym repozytorium informacji publicznej, o którym mowa w art. 9a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662 oraz z 2015 r. poz. ...), zwanym dalej „centralnym repozytorium”;</p> <p>2) przekazanych na wniosek o ponowne wykorzystywanie lub w innych trybach.</p>
Art. 4	<p>Wymagania stosowane przy przetwarzaniu wniosków o ponowne wykorzystywanie</p> <p>Art.4.1. Organy sektora publicznego przetwarzają, przy wykorzystaniu środków elektronicznych, gdzie jest to możliwe i właściwe, wnioski o ponowne wykorzystywanie i udostępniają dokumenty do ponownego wykorzystywania wnioskodawcy lub jeśli potrzebna jest licencja, przedstawiają wnioskodawcy końcową ofertę licencji w rozsądnym terminie zgodnym z terminami ustanowionymi dla przetwarzania wniosków o dostęp do dokumentów.</p> <p>2. Jeśli terminy lub inne reguły określające terminowe udostępnianie dokumentów nie zostały ustanowione, organy sektora publicznego przetwarzają wnioski i dostarczają wnioskodawcy dokumenty do ponownego wykorzystywania lub, jeśli potrzebna jest licencja, przedstawiają wnioskodawcy końcową ofertę licencji w terminie nie dłuższym niż 20 dni roboczych od otrzymania wniosku. W przypadku obszernych lub skomplikowanych zamówień termin ten może być przedłużony o kolejne 20 dni roboczych. W takich przypadkach zawiadamia się wnioskodawcę w ciągu trzech tygodni od otrzymania wniosku wstępnego, że przetwarzanie jego wniosku wymaga więcej czasu.</p> <p>3. W przypadku decyzji odmownej organy sektora publicznego informują wnioskodawcę o przyczynach odmowy na podstawie odpowiednich przepisów systemu dostępu danego Państwa Członkowskiego lub krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, w szczególności art. 1 ust. 2 lit. a) - cc) lub art. 3. Jeśli decyzja odmowna jest oparta na art. 1 ust. 2 lit. b), organ sektora publicznego zamieszcza odniesienie do osoby fizycznej lub prawnej, która jest posiadaczem praw (jeśli jest znana) albo do licencjodawcy, od którego organ sektora publicznego uzyskał dany materiał. Do zamieszczenia takiego odniesienia nie są zobowiązane biblioteki, w tym biblioteki</p>	T	<p>Art. 20 ust. 5</p> <p>Art. 21</p> <p>Art. 22 ust. 6.</p> <p>Art. 24 ust. 1</p>	<p>5. Wniosek o ponowne wykorzystywanie wnosi się w postaci papierowej albo elektronicznej.</p> <p>Art. 21. 1. Rozpatrzenie wniosku o ponowne wykorzystywanie następuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.</p> <p>2. Jeżeli wniosek o ponowne wykorzystywanie nie może zostać rozpatrzony w terminie 14 dni, podmiot zobowiązany zawiadamia w tym terminie wnioskodawcę o przyczynach opóźnienia oraz o terminie, w jakim rozpatrzy wniosek, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia tego wniosku.</p> <p>6. W przypadku odmowy wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego ze względu na prawa autorskie i prawa pokrewne w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.), prawa do baz danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.), prawa do odmian roślin w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. Nr 137, poz. 1300, z późn. zm.) lub prawa własności przemysłowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410) przysługujące podmiotom innym niż podmioty zobowiązane, podmiot zobowiązany wskazuje osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która posiada prawa własności intelektualnej, jeżeli jest znana, albo licencjodawcę, od którego podmiot zobowiązany uzyskał dany przedmiot praw własności intelektualnej. Przepisu nie stosuje do podmiotów zobowiązanych będących muzeami państwowymi, muzeami samorządowymi, bibliotekami publicznymi, bibliotekami naukowymi lub archiwami.</p> <p>1. W zakresie nieuregulowanym ustawą do decyzji o odmowie wyrażenia zgody na ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego oraz do decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania lub o wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie stosuje się przepisy ustawy</p>

	<p>uniwersyteckie, muzea i archiwa.</p> <p>4. Każda decyzja dotycząca ponownego wykorzystywania zawiera odniesienie do środków odwoławczych na wypadek gdyby wnioskodawca chciał odwołać się od decyzji. Środki odwoławcze obejmują możliwość przeglądu przez bezstronny organ odwoławczy posiadający odpowiednią wiedzę specjalistyczną, taki jak krajowy organ ochrony konkurencji, krajowy organ regulujący dostęp do dokumentów lub krajowy organ sądowy, którego decyzje są wiążące dla danego organu sektora publicznego.</p> <p>5. Spełniania wymagań niniejszego artykułu nie wymaga się od organów sektora publicznego objętych art. 1 ust. 2 lit. d), e) i f).</p>			z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.).
Art. 5	<p style="text-align: center;">Dostępne formaty</p> <p>Art.5.1. Organy sektora publicznego udostępniają swoje dokumenty w jakimkolwiek istniejącym formacie lub języku, a jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach – w formacie otwartym przeznaczonym do odczytu komputerowego wraz z metadanymi. W miarę możliwości format i metadane powinny być zgodne z otwartymi standardami formalnymi.</p> <p>2. Ust.1 nie zobowiązuje organów sektora publicznego do tworzenia lub dostosowywania dokumentów ani do dostarczania wyciągów z dokumentów, aby zapewnić zgodność z przepisami tego ustępu, w przypadku gdy wymagałoby to nieproporcjonalnie dużego wysiłku, wykraczającego poza prostą czynność.</p> <p>3. Na podstawie niniejszej dyrektywy od organów sektora publicznego nie można wymagać kontynuowania tworzenia i przechowywania określonego typu dokumentów w celu ponownego ich wykorzystywania przez organizację sektora prywatnego lub publicznego.</p>	T	Art. 10.	<p>Art. 10. 1. Podmioty zobowiązane, które udostępniają lub przekazują informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych, są obowiązane do stosowania formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, umożliwiających odczyt maszynowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2015 r. poz. ...).</p> <p>2. Podmioty zobowiązane nie są obowiązane do tworzenia informacji sektora publicznego, ich przetwarzania w sposób lub w formie wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie oraz sporządzania z nich wyciągów, jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności.</p>
Art. 6	<p style="text-align: center;">Zasady regulujące pobieranie opłat</p> <p>Art.6.1. Jeżeli z tytułu ponownego wykorzystywania dokumentów pobierane są opłaty, ich wysokość ograniczona jest do kosztów krańcowych poniesionych w związku z ich reprodukowaniem, udostępnianiem i rozpowszechnianiem.</p> <p>2. Ust. 1 nie ma zastosowania do:</p> <p>a) organów sektora publicznego, które muszą uzyskiwać dochody w celu pokrycia znacznej części kosztów związanych z wykonywaniem swoich zadań publicznych;</p>	T	Art. 15-19.	<p>Art. 15. Informacje sektora publicznego udostępnia się lub przekazuje w celu ich ponownego wykorzystywania bezpłatnie.</p> <p>Art. 16. 1. Podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie, jeżeli przygotowanie lub przekazanie informacji w sposób lub w formie wskazanych we wniosku o ponowne wykorzystywanie wymaga poniesienia dodatkowych kosztów.</p> <p>2. Ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty przygotowania lub przekazania informacji sektora publicznego w określony sposób i w określonej formie oraz inne czynniki, jakie będą brane pod uwagę przy nietypowych wnioskach o ponowne wykorzystywanie, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub</p>

	<p>b) w drodze wyjątku, dokumentów, których gromadzenie, produkowanie, reprodukowanie i rozpowszechnianie wymaga od zainteresowanych organów sektora publicznego ponoszenia kosztów i uzyskiwania dochodów wystarczających na pokrycie znacznej części tych kosztów. Wymogi te są określone prawem lub innymi wiążącymi zasadami w Państwie Członkowskim. W przypadku braku takich zasad wymogi określa się zgodnie z powszechną praktyką administracyjną w Państwie Członkowskim;</p> <p>c) bibliotek, w tym bibliotek uniwersyteckich, muzeów i archiwów.</p> <p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), zainteresowane organy sektora publicznego obliczają łączne opłaty na podstawie obiektywnych, przejrzystych i sprawdzalnych kryteriów, które zostaną określone przez Państwa Członkowskie. Całkowity dochód tych organów z wydawania dokumentów i zezwalania na ich ponowne wykorzystywanie we właściwym okresie obrachunkowym nie może przekraczać kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji. Opłaty są obliczane zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi wobec danego organu sektora publicznego.</p> <p>4. Jeżeli opłaty pobierane są przez organy sektora publicznego, o których mowa w ust. 2 lit. c), całkowity dochód z wydawania i zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów we właściwym okresie obrachunkowym nie może przekraczać kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji. Opłaty są obliczane zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi wobec danego organu sektora publicznego.</p>			<p>czas przygotowania lub przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania lub przekazania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób i w określonej formie.</p> <p>Art. 17. 1. Podmioty zobowiązane będące muzeami państwowymi lub muzeami samorządowymi w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania w celach innych niż niekomercyjne o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym mogą nałożyć opłaty wyższe niż określone w art. 16.</p> <p>2. Ustalając wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy tych kosztów wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji, jednak nie wyższym niż 5 punktów procentowych powyżej stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie nakładanych przez podmioty zobowiązane będące muzeami państwowymi lub muzeami samorządowymi, biorąc pod uwagę koszty oraz rozsądny zwrot z inwestycji, o których mowa w ust. 2.</p> <p>Art. 18. Podmiot zobowiązany umożliwiając ponowne wykorzystywanie, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym, informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w jego systemie teleinformatycznym, może nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie, uwzględniając koszty wynikające z dostosowania systemu teleinformatycznego oraz warunków technicznych i organizacyjnych do realizacji wniosku o ponowne wykorzystywanie.</p> <p>Art. 19. Podmiot zobowiązany wskazuje, na żądanie wnioskodawcy, sposób obliczenia opłat za ponowne wykorzystywanie w odniesieniu do złożonego przez wnioskodawcę wniosku o ponowne wykorzystywanie.</p>
Art. 7	Przejrzystość Art.7.1. W przypadku opłat standardowych za ponowne wykorzystywanie dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego wszelkie mające zastosowanie warunki i faktyczne kwoty opłat, w tym podstawa obliczania tych opłat, są ustanawiane z wyprzedzeniem i publikowane – jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach – przy wykorzystaniu	T	Art. 11	Jw.

	<p>środków elektronicznych.</p> <p>2. W przypadku opłat za ponowne wykorzystywanie innych niż te, o których mowa w ust. 1, dany organ sektora publicznego wskazuje z góry, jakie czynniki są brane pod uwagę przy obliczaniu tych opłat. Dany organ sektora publicznego wskazuje, na żądanie, sposób obliczenia tych opłat w odniesieniu do konkretnego wniosku o ponowne wykorzystywanie.</p> <p>3. Wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. b), są ustanawiane z wyprzedzeniem przez Państwa Członkowskie. Są one publikowane – jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach – przy wykorzystaniu środków elektronicznych.</p> <p>4. Organy sektora publicznego zapewniają, aby wnioskujący o ponowne wykorzystywanie dokumentów byli informowani o dostępnych środkach odwoławczych od decyzji lub praktyk, które ich dotyczą.</p>			
Art. 8	<p style="text-align: center;">Licencje</p> <p>1. Organ sektora publicznego może zezwolić na ponowne wykorzystywanie bez żadnych warunków lub może określić warunki, w uzasadnionych przypadkach w ramach licencji. Warunki te nie ograniczają niepotrzebnie możliwości ponownego wykorzystywania i nie są stosowane do ograniczania konkurencji.</p> <p>2. W państwach członkowskich, w których stosowane są licencje, państwa członkowskie zapewniają, że licencje standardowe a ponowne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego, które można dostosować do określonych wniosków o licencje, są dostępne w formacie cyfrowym i mogą być przetwarzane elektronicznie. Państwa Członkowskie zachęcają wszystkie organy sektora publicznego do stosowania licencji standardowych.</p>	T	Art. 11 ust. 1 pkt 1 Art. 12-14.	<p>1) warunki ponownego wykorzystywania, jeżeli zostały przez niego określone;</p> <p>Art. 12. 1. Informacje sektora publicznego udostępnia się lub przekazuje w celu ich ponownego wykorzystywania bezwarunkowo.</p> <p>2. Podmiot zobowiązany określa warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, spełniających cechy utworu lub przedmiotu praw pokrewnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych lub stanowiących bazę danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.)), do których przysługują mu autorskie prawa majątkowe lub prawa pokrewne. Podmiot zobowiązany określa warunek ponownego wykorzystywania w szczególności dotyczący obowiązku poinformowania o nazwisku, imieniu lub pseudonimie twórcy lub artysty wykonawcy, jeżeli jest znany.</p> <p>3. Podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania w przypadkach innych niż określone w ust. 2.</p> <p>Art. 13. 1. Warunki ponownego wykorzystywania mogą dotyczyć:</p>

				<p>1) obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji od podmiotu zobowiązanego;</p> <p>2) obowiązku poinformowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej;</p> <p>3) zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za udostępniane lub przekazywane informacje.</p> <p>2. Podmioty zobowiązane będące muzeami państwowymi, muzeami samorządowymi, bibliotekami publicznymi, bibliotekami naukowymi lub archiwami mogą określać inne niż wymienione w ust. 1 warunki ponownego wykorzystywania ograniczające wykorzystywanie informacji sektora publicznego:</p> <p>1) w działalności komercyjnej lub na określonych polach eksploatacji, jeżeli dotyczą zbiorów o charakterze martyrologicznym oraz zawierają godło, barwy i hymn Rzeczypospolitej Polskiej, a także herby, reprodukcje orderów, odznaczeń lub odznak honorowych, odznak lub odznak wojskowych bądź innych odznaczeń;</p> <p>2) do działalności niekomercyjnej, jeżeli są powiązane z obiektami objętymi roszczeniami osób trzecich lub niebędącymi własnością podmiotu zobowiązanego.</p> <p>Art. 14. Określenie warunków ponownego wykorzystywania nie może w sposób nieuzasadniony ograniczać możliwości ponownego wykorzystywania.</p>
Art. 9	<p>Rozwiązania praktyczne</p> <p>Art. 9 Państwa członkowskie wprowadzają rozwiązania praktyczne ułatwiające wyszukiwanie dokumentów dostępnych do ponownego wykorzystywania, takie jak wykazy aktywów głównych dokumentów wraz z odpowiednimi metadanymi, dostępne – jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach – w internecie i w formatach przeznaczonych do odczytu komputerowego, oraz portale połączone z wykazami aktywów. W miarę możliwości Państwa Członkowskie ułatwiają wielojęzyczne wyszukiwanie dokumentów.</p>	N	<p>Art. 5 pkt 1</p> <p>Art. 11 ust. 3</p>	<p>1) udostępnionych w systemie teleinformatycznym, a w szczególności na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu zobowiązanego lub w centralnym repozytorium informacji publicznej, o którym mowa w art. 9a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662 oraz z 2015 r. poz ...), zwanym dalej „centralnym repozytorium”;</p> <p>3. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje sektora publicznego w centralnym repozytorium lub w sposób określony w ust. 1 lub 2 informuje również o dostępności tych informacji w celu ponownego wykorzystywania.</p>
Art. 10	<p>Brak dyskryminacji</p> <p>Art. 10.1. Żadne stosowane warunki ponownego wykorzystywania dokumentów nie mogą dyskryminować porównywalnych kategorii ponownego wykorzystywania.</p>	T	Art. 8	<p>Art. 8. 1. Podmiot zobowiązany udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania w porównywalnych sytuacjach na takich samych warunkach.</p>

	<p>2. Jeśli dokumenty są ponownie wykorzystywane przez organ sektora publicznego jako materiał wejściowy służący jego działalności komercyjnej leżącej poza zakresem jego zadań publicznych, przy dostarczaniu dokumentów przeznaczonych do tej działalności stosuje się takie same opłaty i inne warunki, jakie stosuje się w odniesieniu do innych użytkowników.</p>			<p>2. W przypadku gdy ponowne wykorzystywanie jest dokonywane przez użytkowników będących podmiotami wykonującymi zadania publiczne w ramach działalności wykraczającej poza realizację takich zadań, warunki ponownego wykorzystywania lub opłaty za ponowne wykorzystywanie określa się na takich samych zasadach jak w przypadku innych użytkowników.</p>
Art. 11	<p style="text-align: center;">Zakaz umów o wyłączności</p> <p>Art.11.1. Ponowne wykorzystywanie dokumentów jest otwarte dla wszystkich potencjalnych uczestników rynku, nawet jeśli jeden lub kilku jego uczestników już wykorzystuje oparte na tych dokumentach produkty o wartości dodanej. Kontrakty i inne umowy między organami sektora publicznego będącymi w posiadaniu dokumentów i stronami trzecimi nie mogą udzielać praw wyłącznych.</p> <p>2. Jednakże jeśli prawo wyłączone jest konieczne do dostarczania usług w interesie publicznym, ważność przyczyn uzasadniających przyznanie prawa wyłącznego podlega regularnym przeglądom, i, w każdym przypadku, przeglądu dokonuje się co trzy lata. Umowy o wyłączności zawarte po wejściu w życie niniejszej dyrektywy są przejrzyste i podane do publicznej wiadomości. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do digitalizacji zasobów kulturowych.</p> <p>2a. Niezależnie od ust. 1, jeśli prawo wyłączone dotyczy digitalizacji zasobów kulturowych, okres obowiązywania takiego prawa wyłącznego nie przekracza co do zasady 10 lat. W przypadku gdy okres ten przekracza 10 lat, podlega on przeglądowi w 11. roku oraz następnie, w odpowiednich przypadkach, co siedem lat.</p> <p>Umowy zapewniające prawa wyłączne, o których mowa w akapicie pierwszym są przejrzyste i podawane do publicznej wiadomości.</p> <p>W przypadku gdy istnieje prawo wyłączone, o którym mowa w akapicie pierwszym, w ramach tej umowy zainteresowany organ sektora publicznego otrzymuje bezpłatnie egzemplarz poddanych digitalizacji zasobów kulturowych. Egzemplarz</p>	T	<p>Art. 9</p> <p>Art. 11 ust. 1 pkt 5</p> <p>Art. 36 ust. 2</p>	<p>Art. 9. 1. Podmiot zobowiązany, który udostępnia lub przekazuje informacje sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania, nie może wprowadzać ograniczenia korzystania z tych informacji przez innych użytkowników.</p> <p>2. W przypadku gdy prawidłowe wykonywanie zadań publicznych wymaga ograniczenia korzystania z informacji sektora publicznego przez innych użytkowników, podmiot zobowiązany może zawrzeć umowę o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z tej informacji.</p> <p>3. Umowa o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego podlega ocenie przez podmiot zobowiązany raz do roku co do dalszego istnienia powodów jej zawarcia. Jeżeli w wyniku oceny podmiot zobowiązany stwierdzi ustanie powodów jej zawarcia, niezwłocznie wypowiada umowę ze skutkiem natychmiastowym.</p> <p>5) umowę o udzielenie wyłącznego prawa do korzystania z informacji sektora publicznego, powody jej zawarcia oraz wyniki oceny tej umowy, o ile taka umowa została zawarta.</p> <p>2. Postanowienia umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, niezgodne z art. 9 ust. 2 i 3, wygasają z dniem wejście w życie niniejszej ustawy.</p>

	<p>ten jest udostępniany do ponownego wykorzystywania z końcem okresu obowiązywania prawa wyłącznego.</p> <p>3. Umowy o wyłączność istniejące w dniu 1 lipca 2005 r., niekwalifikujące się jako wyjątki na mocy ust. 2, wygasają wraz z końcem obowiązywania kontraktu, a w każdym przypadku najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r.</p> <p>4. Bez uszczerbku dla ust. 3, umowy o wyłączności istniejące w dniu 17 lipca 2013 r., niekwalifikujące się jako wyjątki na mocy ust. 2 i 2a, wygasają wraz z końcem obowiązywania kontraktu, a w każdym przypadku najpóźniej w dniu 18 lipca 2043 r.</p>			
Art. 12	<p style="text-align: center;">Wykonanie</p> <p>Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 2005 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.</p> <p>Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.</p>	N		
Art. 13	<p style="text-align: center;">Przegląd</p> <p>1. Komisja przeprowadza przegląd stosowania niniejszej dyrektywy przed dniem 18 lipca 2018 r. i przekazuje wyniki tego przeglądu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi propozycjami zmian niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Co 3 lata Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie na temat dostępności informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania, warunków ich udostępniania oraz praktyk w zakresie środków odwoławczych. Na podstawie tego sprawozdania, które zostaje podane do publicznej wiadomości, Państwa Członkowskie przeprowadzają przegląd stosowania art. 6, w szczególności w zakresie pobierania opłat przekraczających koszty krańcowe.</p> <p>3. Przegląd, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności zakresu i skutków niniejszej dyrektywy, w tym rozmiarów wzrostu ponownego wykorzystywania dokumentów sektora publicznego, skutków zasad stosowanych do pobierania opłat oraz ponownego wykorzystywania urzędowych tekstów natury prawnej i administracyjnej, interakcji między przepisami</p>	N		

	w zakresie ochrony danych a możliwościami ponownego wykorzystywania, jak również dalszych możliwości poprawy prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i rozwoju europejskiego sektora treści cyfrowych.			
Art. 14	<p style="text-align: center;">Wejście w życie</p> <p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.</p>	N		
Art. 15	<p style="text-align: center;">Adresaci</p> <p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.</p>	N		
Art. 2 dyrektywy 2013/37/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniającej dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywani a informacji sektora publicznego	<p style="text-align: center;">Transpozycja</p> <p>Art. 2.1. Do dnia 18 lipca 2015 r. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają one o tym Komisję.</p> <p>Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 18 lipca 2015 r.</p> <p>2. Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez Państwa Członkowskie.</p>	N		
Art. 3 Dyrektywy 2013/37/UE	<p style="text-align: center;">Wejście w życie</p> <p>Art. 3 Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.</p>	N		
Art. 4 dyrektywy 2013/37/UE	<p style="text-align: center;">Adresaci dyrektywy</p> <p>Art. 4 Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.</p>	N		